

РЕШЕНИЕ

№ 6113

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4838** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от С. И. С. срещу Заповед № Д-02/04.05.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т. нар. „Б. блато“.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочи се, че ПАМ може да бъде издадена единствено при установено нарушение. Твърди, че такова не е установено и не е издаден АУАН. Посочва, че основен порок на оспорваната заповед са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. Дори целта на ответника да е била издаване на ПАМ за преустановяване на нарушение, задължение на последния и в съответстви с изискванията на чл. 35 от АПК да се съберат доказателства, за нарушение извършвано в защитена територия, за която се изисква спазване на процедура по чл. 31 и сл. от З.Констатациите в заповедта за приложена ПАМ са от „Проучване на консервационно значими видове риби, земноводни, влечуги, птици, низш и висш растения в м. „Г. глава“, С., кв. Б. и оценка на тяхното състояние и на екосистемата като цяло“. Според оспорващ, не е установено нарушение по законов ред, а е издадена заповед за прилагане на ПАМ. Жалбоподателят твърди, че теренът, отреден за имота му не е защитена зона и не е включван в екологични програми; не е част от национален парк. Не се сочи в оспорваната заповед, как ответник е установил задължение за жалбоподателя да се

подава уведомление до РИОСВ за екологична процедура; в полза на жалбоподателя са издавани разрешения от специализирана администрация за физическо извършване на строителни дейности. Искането е за отмяна на заповедта и присъждане на разноси.

Ответник, директорът на РИОСВ-С., чрез пълномощник оспорва жалбата като неоснователна и иска отхвърлянето ѝ. Посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган при спазване на законовите изисквания. Повод за налагане на ПАМ с процесната заповед, е започването от страна на жалбоподателя на дейности, за които е необходимо да подаде уведомление. И тъй като не е провел такава процедура, е наложена ПАМ. Намира, че заповедта е издадена съобразно целта на закона. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение и възразява прекомерност на адв. възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с приложените доказателства, приема следното:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149 АПК, от легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК съдът служебно проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява, дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Жалбоподателят се легитимира като съсобственик на ПИ с идентификатор 68134.1935.2553, стар № 961, УПИ IX-961, к 23 по плана на м. Г. глава, кв. Б., С..

По възлагане на общинско предприятие „С.“ през юли, 2021 г. е изготвен анализ по проучване на консервационно значими видове риби, земноводни, влечуги, птици, низши и висши растения в м. „Г. глава“ кв. Б. и оценка на тяхното състояние и екосистема като цяло. От анализа се установява, че на място са установени местообитания на висша водна растителност, , земноводни, влечуги и птици. За да се гарантира дългосрочно съществуване и запазването на екологичните функции на блатото е необходимо обявяване на защитена територия/местност по см. на ЗЗТ, която да включва както самото блато, така и прилежаща незастроена крайбрежна ивица в буфер от поне 100 метра. Това, че анализът е приложен към административната преписка не го прави обвързващ процедурата документ, даващ основание да се приеме от страна на административния орган, че е безспорно установено местообитанието на животински и растителни видове и ако не пряко, то косвено да се предположи нарушаване на екологични правила от собствниците на имота. Следва да се знае, че анализ, а не доклад както се сочи в обжалваната заповед е изготвен, и към него приложен сигнал на граждани за предстоящи инвестиционни намерения на собствениците на имота от гл. архитект на СО до зам. Министър на околната среда и водите, доо самия издател на обжалваната заповед, до кмет на СО, до директор на БДДР по преписка САГ21-ДР00-679-/5/01.09.2021 г. Няма данни от адресатите на писмото на гл. архитект на СО да има обратен отговор. Междувременно в администрацията на район В. се развиват процедури по разрешаване отстраняване на ниска растителност и саморасла такава; разрешено е и прокарването на временен път за обслужване интереси на собствниците.

Видно от скица-проект № 15-948448/27.08.2021 г. за изменение на КККР за имот с

идентификатор 68134.1935.961, издадена от СГКК-С., посоченият имот е с площ от 13 059 кв. м. и е с трайно предназначение на територията, в която се намира Урбанизирана, начин на трайно ползване ниско застрояване – до 10 м. От писмо рег. № ТП-94-00-1733/01.02.2007 г., издадено от началник отдел Териториално планиране към СО се установява, че по ОУП на СО, територията в която се намира УПИ IX-961, кв. 23, „Г. глава“, е жилищна устройствена зона, с преобладаващо малкоетажно застрояване /ЖМ/. Максималните параметри на застрояване са плътност 40%, кинт 1, 3%, мин. озел. площ 40% и максимална кота корниз 10 м. За посочената територия има действащ ПУП, в съответствие с който имота попада в зона с параметри на застрояване плътност 25%, макс. кота корниз 8, 5 м.

Директорът на Б. дирекция „Д. район“ сочи, че Б. блато или Г. глава не са включени в регистър на защитените територии. Също за посочените територии няма обявена и определена влажна зона. БДДР не е предприемала дейности, свързани с възлагане и извършване на изследвания в обхвата на описаната територия.

Във връзка с постъпил сигнал, на място в имота е извършена проверка от служители при РИОСВ-С., отразена в констативен протокол № ПД-ЕБ-01/29.04.2022 г. В протокола е посочено, че в имота се извършват дейности по засипване със земни маси, изсипаните земни маси се разстилат от верижен булдозер и се извършват дейности по направата изкоп с багер. Посочено е, че имотът представлява „Б. блато“. На 30.04.2022 г. е съставен следващ КП № ПД-ЕБ-02, найсъщественото от който е, че служителите на администрацията не са били допуснати до имота с наличната строителна техника. Няма данни да е искано съдействи от органи по опазване на общественения ред.

Издадена е Заповед № Д-02/04.05.2022 г. от директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т. нар. Б. блато. Посочено е, че възложителят не е внесъл уведомление в РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Това представлява нарушение, за което е предвидено наказание в чл. 128в З.. Посочено е, че с извършване на установените при проверката дейности, се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. За това нарушение се налага административно нарушение, предвидено в чл. 125, ал. 1 З.. Заповедта е издадена до приключване на процедурата по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение.

По делото се допусна и изготви СТЕ, от заключението на която се установява, че ПИ 68134.1935.2553, посочен в заповедта, е част от имот с идентификатор 68134.1935.961. Към момента на извършване от СТЕ проверки, имот с идентификатор 68134.1935.2553 не попада в границите на защитена зона по З., както и в границите на защитена територия по ЗЗТ. Според СТЕ най близко разположената защитена територия до процесния ПИ 68134.1935.2553 е природен парк „В.“, границата на който се намира на около километър в южна на имота посока.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на РИОСВ-С.. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 ЗООС, регионалните инспекции по околната среда и водите, дирекциите на националните паркове и басейновите дирекции осигуряват провеждането на държавната политика по опазване на околната среда на

регионално равнище. А съгласно ал. 4 на същата разпоредба, директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Доколкото със заповедта е наложена ПАМ, поради липса на подадено уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство, то и заповедта е издадена от компетентен орган. Не е спорно, че оспорваната заповед е издадена след организирани граждански протести, които са и общоизвестни. Не е спорно, че от страна на общинска и държавна администрация не са предприети съответстващи на сигналите от м. април 2021 г. на граждани до кмет СО, както и на искането на гл. архитект на СО /л.50/ до посочените адм.органи действия, обективирани в издадени по тези поводи актове.

Спазена е установената писмена форма. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, тъй като е посочен издателя на акта, неговия адрес, каква е волята на органа, определен е вида на мярката. Формално са изложени и правните и фактически основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена на основание чл. 158, т. 4 ЗООС, с цел предотвратяване на непосредствена опасност от увреждане на околната среда.

Съдът приема, че в заповедта не са изложени мотиви относно необходимостта от подаването на уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Не става ясна причината за необходимостта от провеждане на процедура по ЗООС, тъй като имотът попада в урбанизирана територия, която не представлява част от защитени територии. Посочено е, че за инвестиционни предложения, с които се предвиждат дейности, които са извън обхвата на приложение № 1 и № 2 ЗООС, определянето на приложимата процедура се определя от компетентния орган. В случая обаче не е посочено какви са визираните инвестиционни предложения, за да може да се направи извод дали дейностите попадат в обхвата на двете приложения или извън него. По делото също не е изяснено какви са инвестиционните предложения, а в самата заповед е посочено, че дейностите, които са установени да се извършват и съответно се спират са дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност. Целта на извършваните дейности не е установена, за да се приеме, че е налице инвестиционно предложение. Освен това, съгласно чл. 10 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда визира възложител на предложение, включено в приложение № 1 към чл. 92, т. 1 ЗООС. В приложение № 1 са изброени множество дейности, над 25, групирани съобразно сферата на обществения живот, в която се извършват, поради което е необходимо да се уточни кое е конкретното инвестиционно предложение, за което е необходимо подаването на уведомление, за да се установи дали то попада в обхвата на приложение № 1 ЗООС. Не е необходимо наличието на специални знания за да се установи и е посочено в приложенията към СТЕ, че в непосредствена близост до кадастралната граница на имота от всички страни съществува застрояване. Не е посочено по каква причина органът приема, че процесният имот в същност представлява Б. блато. Това е необходимо с оглед установеното по делото, че имота попада в урбанизирана територия и за посочената територия няма обявена и определена влажна зона.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че заповедта макар и издадена от компетентен орган, не е мотивирана в достатъчна степен, за да може да се

установи каква е причината за издаването ѝ и прилагането на ПАМ спиране на извършваните дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност. Нормата на чл. 160, ал. 1 ЗООС съобразена и във връзка с чл. 59 АПК изисква прилагането на принудителна административна мярка да се извършва с мотивирана заповед на органа по чл. 158 ЗООС. Липсата на ясни, точни и конкретни мотиви, даващи възможност, както на засегнатите страни, така и на съда да разберат причините за издаване на един акт, винаги е основание за отмяната му. Поради което само на това основание, процесната заповед следва да бъде отменена.

С процесната заповед са спрени дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т. нар. Б. блато.

Мотиви за налагане на тази принудителна административна мярка, органът е почерпил от факта, че жалбоподателят не е внесъл в РИОСВ-С. уведомление за провеждане на процедури по реда на екологичното законодателство, както и от това, че с дейностите се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. За първото нарушение било предвидено наказание по чл. 128в З., а за второто се налага административно нарушение, предвидено в чл. 125, ал. 1 З.. ПАМ е наложена на основание чл. 158, т. 4, пр. 2 ЗООС.

Ответник не сочи, а това нарушава законосъобразността на заповедта му задължително ли е подаването на уведомление за извършване на посочените дейности в процесния имот, както и действително ли се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. Остава неясно: 1. Обвързва ли се органът с доклад от Б., какъвто не е приложен по преписката, ако такъв доклад има от 2021 г., ответник, в качеството на директор на РИОСВ С., извършил ли е или не действия по такъв доклад/искането на гл. архитект, в пределите на компетентността му; 2. Ако е имало условия за прилагане ЗЗТ, защо не са предприети действия от каквато и да било администрация; 3. Правена ли е справка по ОУП за това в каква зона попада имота и откога. Съдът намира, че отговора на тези въпроси е „не“. ПАМ е приложена с цел преустановяване на нарушение на екологичното законодателство, изразяващо се липса на уведомление за извършваните дейности и по-конкретно нарушение на чл. 31 З., вр. чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Съгласно чл. 31 от З., планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. А чл. 1 от посочената по-горе наредба предвижда, че с наредбата се уреждат условията и редът за извършване на оценка по чл. 31 от З. на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на защитените зони. Оценка за съвместимостта (ОС) се извършва за защитените зони, които са 1. разгледани и одобрени по принцип от Националния съвет по биологично разнообразие (НСБР) независимо дали са отложени за допълнително проучване и разглеждане или са включени в списъка по чл. 10, ал. 3 З. за внасяне в Министерския

съвет, или 2. включени в списъка по чл. 10, ал. 4 З., обнародван в "Държавен вестник", или 3. обявени със заповед на министъра на околната среда и водите по чл. 12, ал. 6 З. изначално приложението на тази наредба е ограничено до дейности свързани със защитени територии, които са тези, посочени в алинея 2 на чл. 1 от същата.

Както се посочи, от заключението на приетата СТЕ се налага единствено извод, че до издаване на оспорваната заповед нито е извършвана оценка за съответствие, нито може да се предполага, че имотът е в ЗТ, че същия имот е с предназначение за ниско застрояване, че не попада в граници на защитена зона по З.. Съдът е длъжен да приеме, че освен незаконосъобразно прилагане на материалноправни разпоредби следва да отчете и незачитане на задълженията по чл. 35 от АПК Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Не е спорно, че на 13.06.2022 г., видно от заключението на експерта и приложение № 2 към него са предприети действия от специализиран състав на ОЕСУТ, по приемане на хидроложки доклад за воден обект в ПИ 68134.1935.2510 /не е процесния/, както и приемането на проект по изменение на КККР за поземлени имоти, сред които и процесния. Тези актове на администрацията не са във връзка с оспорваната заповед. Дори да се премине към изменение на КККР, в условията на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът не може да приеме, че действия на други органи могат да санират незаконосъобразната заповед, издадена от директора на РИОСВ С.. Въпреки започнатата процедура, към момента територията на обект „Б. блато“ не е включена в границите на защитена зона по З. и не е включена в границите на защитена територия по ЗТ.

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на спора. Той претендира такива по представения списък по чл. 80 ГПК, а именно 977,92 лв. адвокатско възнаграждение, 10 лв. държавна такса и 1000, 00 лв. депозит за вещо лице. Ответникът е направил възражение за прекомерност на възнаграждението, на основание чл. 78, ал. 5 ГПК. Поради това съдът следва да прецени правната и фактическа сложност на делото, съобразена с минималния размер на възнагражденията по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът счита, че делото не е с висока правна и фактическа сложност, тъй като е проведено едно съдебно заседание. спорът е разрешен от заключение на СТЕ, което е поискано от процесуалния представител на жалбоподателя, поради което следва да присъди адв.възнаграждение в минималния размер от 500 лв.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Д-02/04.05.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т. нар. Б. блато.

ОСЪЖДА РИОСВ-С. да заплати на С. И. С., ЕГН [ЕГН], сумата от 1 510 /хиляда петстотин и десет/ лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия

